

[Nygaard.]

førende Parti i denne Sag. Det er jo dem, der har lavet Ændringerne, der skulde tydeliggøre Loven — jeg havde nær sagt: God Morgen, Madam Dik, for Tydeligheden!

Hvad er der sket? Man har lavet Ordet utilbørligt om til uberettiget og sagt en hel Masse om, hvilken Forbedring det var af Forslaget. Der er altsaa noget, der er tilbørlig Blokade eller berettiget Blokade, det er kun det utilbørlige — eller nu det uberettigede —, der skal straffes. Men den Maade, hvorpaa man forklarer dette! Selv om det ærede Medlem Hr. Axel Dam har talt med nogle unge Mennesker om det og har faaet — efter hans egen Formening — ganske gode Oplysninger af dem, lever vi andre alligevel i den Vankundighed ikke at kunne forstaa, at det skal være en saadan Forbedring, de Herrer har foretaget.

Til de ærede Medlemmer, der er valgt ind her i Tinget med Retsstatspartiet som Etikette, vil jeg sige: Køb et lille u og sæt foran, saa passer det, efter at De er blevet førende netop ved denne Klasselov. Det er sikkert ikke for at skulle støtte en saadan reaktionær Lov, at de Herrer har faaet Sæde i dette høje Ting.

Jeg gaar ud fra, at naar man lige undertager det ærede Medlem Hr. Axel Dam, saa ved hele det øvrige Ting, og det ved ogsaa de, der ikke er Jurister, alle Mennesker ved, at Paragraffer om Straffe for Vold har vi haft hele Tiden, men naar det ærede Medlem Hr. Axel Dam giver sin Tilslutning, saa er det bl. a., fordi han er saa glad for, at nu staaer det i denne Lov. Da det staaer en hel Masse andre Steder i Forvejen og altid har været gældende Lov her i Landet, forekommer det mig, at det ærede Medlem har været lidt uheldig i sin Opfattelse af det Forslag, han støtter.

Men saa er der endelig Straffebestemmelserne i det forelagte Forslag. Ved de Retsafgørelser, der hidtil har fundet Sted angaaende faglige Stridigheder og Overtrædelse af Overenskomster, hvad enten de er paadømt af den faste Voldgiftsret eller af de almindelige Domstole, har man altid staaet paa det Standpunkt, at der kunde ikke være Tale om en egentlig Straf. Det er et Omraade, hvor egentlig Straf aldrig har været indsat før. Nu hævder man imidlertid det modsatte — saadan maa man læse dette Forslag, som jeg naturligvis erkender er juridisk Kvaksalveri. Naa, der er jo ogsaa Tilhængere af Kvaksalveri, der er Medlemmer af denne Forsamling, saa det kan jo godt være, det har smittet lidt af, da man

har lavet dette Forslag, men Kvaksalveri er det.

Nu siger man først, at der er en hel Del, der er strafbart, og saa overlader man at afgøre, hvad der er strafbart, til Domstolene. Men man har paa en Maade fastlagt, at Domstolene foruden Erstatning ogsaa skal ikende Bøder eller Fængsel. Man har nu vendt det om. Før stod der: Fængsel, under formildende Omstændigheder Bøder; nu er det: Bøder, under skærpende Omstændigheder Fængsel. Det kan være Hip som Hap.

De kan være ganske rolig for, at Domstolene vil være meget forsigtige med at idømme Fængsel efter denne Lov. For det første vil Dommerne jo faa et evigt Hovedbrud med at finde ud af, hvad Loven mener, og dernæst, havde jeg nær sagt, er det en Slags politisk Forseelse, der er Tale om. At man der vil bruge eller misbruge Fængselsstraf overfor Folk, det tror jeg ikke paa, og derfor kunde det saamænd være lige meget, om Fængsel stod først eller sidst.

Men een Ting har man helt glemt, og det er, at der i disse Sager kan være formildende Omstændigheder, og man har endvidere glemt, at den, der klager, jo godt selv kan have været Aarsag til, at der er opstaaet en eller anden Konflikt. De behøver ikke at granske saa langt bort for at faa konstateret, at Rigsdagen ved en tidligere Lov, nemlig Loven om den faste Voldgiftsret af 1919, vedtog en Bestemmelse, hvorefter der i visse Tilfælde skal fritages for Bod, selv om der er begaaet Overenskomstbrud. Men denne Lov er ogsaa en Lov, der er lavet af Folk, der havde Kendskab til de Sager, forinden man beskæftigede sig med dem, medens man jo baade i Fjor og i Aar med Hænder og Fødder har modsat sig, at de Folk, der til daglig lever under de kollektive Aftaler, fik noget med denne Sag at gøre, og saa er det, man makker et eller andet Resultat sammen af den Karakter, jeg betegnede før.

I Loven om den faste Voldgiftsret § 5 A. 2. hedder det:

„Hvis Skade er lidt, beregnes Bodden under behørigt Hensyn til, i hvilken Grad Overtrædelsen har været undskyldelig fra Overtræderens Side, efter den skete Skades Størrelse. Ligesom Bodden i øvrigt under særlig formildende Omstændigheder ganske kan bortfalde, skal Bodden for en ulovlig Arbejdsstandsning bortfalde, naar overenskomststridig Ad-